

לבנ"א שאפשר שיכבד עליו חוליו מחמת התענית כמו"כ אפשר דה"ה גבי חינוק ותינוקת חלושים ביותר שאם בנ"א אומרים אפי' קודם יוה"כ או ביוה"כ אע"פ שלא נחלש הרבה רק שאומרים שלמזג חולשחם יקשה להם התענית יש להקל להאכילת פחות משיעור. ובהצטרפות ב' ענינים אלו הקיל להאכילו פחות מכשיעור. ובענין הבדיקה נלענ"ד שא"צ רק לבדוק בבית הערוה.

סימן תרי"ז

ס"ה. ג' ימים . . . אין מונין אותם מעל"ע: בשו"ת צ"צ (או"ח סי' ס"ג) כתב דבולדת שילדה ז' בתשרי בזמן המנחה והיא רכה וענוגה פסק דו"ז הרה"ג מוהרי"ל זצ"ל שמאכילין אותה פחות מכשיעור. וטעמו א' אין לדחות לגמרי הדעה דבעינן מעל"ע ב' י"ל דמחמירין לאסור באכילה כשיעור אבל פחות משיעור אינו מוכרח ג' רכה וענוגה שאני.

וראה בשארית יהודה או"ח סי' ט"ו דשקו"ט בזה ומסיק, לזאת היתה דעתי נוטה דבעי' מעל"ע דוקא אך לפי שלא מצאתי לי חבר ולא רב שכל מפרשי השו"ע לא עמדו בזה מוכרח אני לבטל דעתי אא"א יש עוד צד להקל כיון שנראה איזה חלישות אעפ"י שא"א להעמיד הדבר על בוריו לבי אומר לי בטח שהמיקל לא הפסיד . . . לענין פחות מכשיעור עכ"פ."

ואם אמרה א"צ . . . אבל בסתם: כן הוא בכל ז' עי' סי' ש"ל סעי' ה. ולפי"ז בהדין שבצ"צ הנ"ל אפשר באפילו אמרה א"צ מאכילין אותה כנ"ל. (הערת א' מאנ"ש).

סימן תרי"ח

ס"ז. שכל ספק נפשות הולכין להקל: הצ"צ בפס"ד (ע' תז) כותב דלענין רפואה לחולי, שיש דאקטורים אומרים שטוב יותר שלא יעסוק ברפואות כלל דאקטורים אחרים אומרים שיעסוק, אם הם שוים בחכמה ובמנין י"ל שב ואל תעשה עדיף, אם יש רוב דעות לצד האומרים ליקח א"כ י"ל אחרי רבים להטות כדאיחא ביומא (פ"ג, ע"א) דבאומדנא הלך אחר רוב דעות, ואע"ג דשם אמרינן אבל לענין נפשות ספק נפשות להקל הכא לא שייך טענה זו, דכ"כ לא ישקול השב ואל תעשה נגד רוב דעות.

סי"ג. מאכילין אותו בתחלה פחות מככותבת: מזה שאין אדה"ז מביא שום הידור להאכילו פחות מכזית בכדי להקל מעליו לדעת ריש לקיש, מדייק כ"ק